11. PETICIONS HTTP AMB FETCH

IES ESTACIÓ CURS 2021- 2022

Índex

- ▶ 1. ¿Què és Fetch?
- 2. Paràmetre options.
- > 3. Headers.
- 4. Resposta de la petició HTTP.
- 5. Mètodes de processament.
- 6. Exemple utilitzant promeses.
- 7. Exemple utilitzant async/await.

1. ¿Què és Fetch?

- Fetch és el nom d'una nova API per a Javascript amb la qual podem realitzar peticions HTTP asíncrones utilitzant promeses i de manera que el codi siga un poc més senzill.
- La manera de realitzar una petició és molt senzilla, bàsicament es tracta de cridar a fetch i passar-li per paràmetre la URL de la petició a realitzar:

```
// Realizamos la petición y guardamos la promesa
const request = fetch("/robots.txt");

// Si es resuelta, entonces ejecuta esta función...
request.then(function(response) { ... });
```

1. ¿Què és Fetch?

- **fetch()** retornarà una promesa que serà acceptada quan reba una resposta i només serà rebutjada si falla la xarxa o si per alguna raó no es va poder completar la petició.
- La manera més habitual de manejar les promeses és utilitzant .then().
- Això se sol reescriure de la següent forma, que queda molt més simple:

```
fetch("/robots.txt")
  .then(function(response) {
    /** Código que procesa la respuesta **/
  });
```

1. ¿Què és Fetch?

- Al mètode .then() li passem una funció callback on el seu paràmetre response és l'objecte de resposta de la petició que hem realitzat.
- En el seu interior realitzarem la lògica que vulguem fer amb la resposta a la nostra petició. A la funció **fetch(url, options)** li passem per paràmetre la **url** de la petició i, de manera opcional, un objecte **options** amb opcions de la petició HTTP.
- Examinarem un codi on es veu un poc millor com fer la petició amb **fetch**:

```
// Opciones de la petición (valores por defecto)
const options = {
  method: "GET"
};

// Petición HTTP
fetch("/robots.txt", options)
  .then(response ⇒ response.text())
  .then(data ⇒ {
    /** Procesar los datos **/
});
```

2. Paràmetre options.

- Paràmetre opcional options de la petició HTTP.
- En aquest objecte podem definir diversos detalls:

Campo	Descripción
STRING method	Método HTTP de la petición. Por defecto, GET . Otras opciones: HEAD , POST , etc
OBJECT body	Cuerpo de la petición HTTP. Puede ser de varios tipos: String , FormData , Blob , etc
OBJECT headers	Cabeceras HTTP. Por defecto, {}.
string credentials	Modo de credenciales. Por defecto, omit . Otras opciones: same-origin e include .

2. Paràmetre options.

- El primer, i més habitual, sol ser indicar el mètode HTTP a realitzar en la petició.
- Per defecte, es realitzarà un **GET**, però podem canviar-los a **HEAD**, **POST**, **PUT** o qualsevol altre tipus de mètode.
- En segon lloc, podem indicar objectes per a enviar en el bodi de la petició, així com modificar les capçaleres en el camp **headers**:

```
const options = {
  method: "POST",
  headers: {
     "Content-Type": "application/json"
  },
  body: JSON.stringify(jsonData)
};
```

2. Paràmetre options.

- Finalment, el camp **credentials** permet modificar la manera en què es realitza la petició.
- Per defecte, el valor omés fa que no s'incloguen credencials en la petició, però és possible indicar els valors **same-origin**, que inclou les credencials si estem sobre el mateix domini, o **include** que inclou les credencials fins i tot en peticions a altres dominis.
- Recorda que estem realitzant peticions relatives al mateix domini. En el cas de realitzar peticions a dominis diferents obtindríem un problema de CORS (Cross-Origin Resource Sharing) similar al següent:

Access to fetch at 'https://otherdomain.com/file.json' from origin 'https://domain.com/' has been blocked by CORS policy: No 'Access-Control-Allow-Origin' header is present on the requested resource. If an opaque response serves your needs, set the request's mode to 'no-cors' to fetch the resource with CORS disabled.

3. Headers.

Encara que en l'exemple anterior hem creat les capçaleres com un objecte genèric de Javascript, és possible crear un objecte Headers amb el qual treballar:

```
const headers = new Headers();
headers.set("Content-Type", "application/json");
headers.set("Content-Encoding", "br");
```

3. Headers.

Per a això, a part del mètode .set() podem utilitzar altres per a treballar amb capçaleres, comprovar la seua existència, obtenir o canviar els valors o fins i tot eliminar-los:

Método	Descripción
BOOLEAN .has(STRING name)	Comprueba si la cabecera name está definida.
string .get(string name)	Obtiene el valor de la cabecera name .
.set(string name, string value)	Establece o modifica el valor value a la cabecera name .
.append(string name, string value)	Añade un nuevo valor value a la cabecera name .
.delete(STRING name)	Elimina la cabecera name .

3. Headers.

Com molts altres objectes iterables, podem utilitzar els mètodes .entries(), .keys() i/o .values() per a recórrer-los:

```
for ([key, value] of headers.entries()) {
  console.log("Clave: ", key, "valor: ", value);
}
```

Per a peticions amb poques capçaleres no és major problema, però en peticions més complexes utilitzar **Headers** és una bona pràctica.

4. Resposta de la petició HTTP.

Si tornem al nostre exemple de la petició amb **fetch**, observarem que en el primer **.then()** tenim un objecte **response**. Es tracta de la resposta que ens arriba del servidor web al moment de rebre la nostra petició:

```
// Petición HTTP
fetch("/robots.txt", options)
  .then(response ⇒ response.text())
  .then(data ⇒ {
    /** Procesar los datos **/
  });
```

Encara que en aquest exemple, simplement estem utilitzant una arrow function que fa un return implícit de la promesa que retorna el mètode .text(), aquest objecte response té una sèrie de propietats i mètodes que poden resultar-nos útils en implementar el nostre codi.

4. Resposta de la petició HTTP.

► Tenim les següents propietats:

Propiedad	Descripción
NUMBER .status	Código de error HTTP de la respuesta (100-599).
statusText	Texto representativo del código de error HTTP anterior.
BOOLEAN .OK	Devuelve true si el código HTTP es 200 (o empieza por 2).
object .headers	Cabeceras de la respuesta.
STRING .url	URL de la petición HTTP.

4. Resposta de la petició HTTP.

- Les propietats .status i statusText ens retornen el codi d'error HTTP de la resposta en format numèric i cadena de text respectivament.
- No obstant això, existeix una novetat respecte a XHR, i és que tenim una propietat .ok que ens retorna true si el codi d'error de la resposta és un valor del rang 2xx, és a dir, que tot ha anat correctament.
- Així doncs, tenim una forma pràctica i senzilla de comprovar si tot ha anat bé en realitzar la petició:

```
fetch("/robots.txt")
  .then(response ⇒ {
   if (response.ok)
     return response.text()
  })
```

Finalment, tenim la propietat .headers que ens retorna les capçaleres de la resposta i la propietat .url que ens retorna la URL completa de la petició que hem realitzat.

5. Mètodes de processament.

D'altra banda, la instància **response** també té alguns mètodes interessants, la majoria d'ells per a processar mitjançant una promesa les dades rebudes i facilitar el treball amb ells:

Método	Descripción
string .text()	Devuelve una promesa con el texto plano de la respuesta.
OBJECT .json()	Idem, pero con un objeto json . Equivalente a usar JSON.parse() .
OBJECT .blob()	Idem, pero con un objeto Blob (binary large object).
овыест .arrayBuffer()	Idem, pero con un objeto ArrayBuffer (buffer binario puro).
OBJECT .formData()	Idem, pero con un objeto FormData (datos de formulario).
OBJECT .clone()	Crea y devuelve un clon de la instancia en cuestión.
OBJECT Response.error()	Devuelve un nuevo objeto Response con un error de red asociado.
Response.redirect(url, code)	Redirige a una url , opcionalmente con un code de error.

5. Mètodes de processament.

- Observa que en els exemples anteriors hem utilitzat response.text().
- Aquest mètode indica que volem processar la resposta com a dades textuals, per la qual cosa aquest mètode retornarà una **promise** amb les dades en text pla, facilitant treballar amb ells de manera manual:

```
fetch("/robots.txt")
  .then(response ⇒ response.text())
  .then(data ⇒ console.log(data));
```

- Observa que en aquest fragment de codi, després de processar la resposta amb response.text(), retornem una amb el contingut en text pla.
- Aquesta es processa en el segon .then(), on gestionem aquest contingut emmagatzemat en data.

5. Mètodes de processament.

Tingues en compte que tenim diversos mètodes similars per a processar les respostes. Per exemple, el cas anterior utilitzant el mètode response.json() en lloc de response.text() seria equivalent al següent fragment:

```
fetch("/contents.json")
  .then(response ⇒ response.text())
  .then(data ⇒ {
    const json = JSON.parse(data);
    console.log(json);
  });
```

Com es pot veure, amb response.json() ens estalviariem haver de fer el JSON.parse() de manera manual, per la qual cosa el codi és un poc més directe.

6. Exemple utilitzant promeses.

- El que veiem a continuació seria un exemple un poc més complet de tot el que hem vist fins ara:
 - Comprovem que la petició és correcta amb response.ok.
 - Utilitzem response.text() per a processar-la.
 - ► En el cas de produir-se algun error, llancem excepció amb el codi d'error.
 - Processem les dades i les mostrem en la consola.
 - En el cas que la **promesa** siga rebutjada, capturem l'error amb el **catch**.

6. Exemple utilitzant promeses.

```
// Petición HTTP
fetch("/robots.txt")
  .then(response \Rightarrow {
    if (response.ok)
      return response.text()
    else
       throw new Error(response.status);
  })
  .then(data \Rightarrow {
    console.log("Datos: " + data);
  })
  .catch(err \Rightarrow \{
    console.error("ERROR: ", err.message)
  });
```

6. Exemple utilitzant promeses.

- De fet, podem refactoritzar un poc aquest exemple per a fer-lo més llegible.
- Creem la funció isResponseOk() per a processar la resposta (invertint el condicional per a fer-ho més directe).
- Després, els .then() i .catch() els utilitzem amb una arrow function per a simplificar-los:

```
const isResponseOk = (response) ⇒ {
  if (!response.ok)
    throw new Error(response.status);
  return response.text()
}

fetch("/robots.txt")
  .then(response ⇒ isResponseOk(response))
  .then(data ⇒ console.log("Datos: ", data))
  .catch(err ⇒ console.error("ERROR: ", err.message));
```

No obstant això, encara que és bastant comú treballar amb promeses utilitzant .then(), també podem fer ús de async/await per a manejar promeses, d'una forma més directa.

7. Exemple utilitzant async/await.

- Utilitzar async/await no és més que usar una cosa visualment més agradable, però que per davall fa la mateixa tasca.
- Per a això, el que hem de tindre sempre present és que un await només es pot executar si està dins d'una funció definida com async.
- En aquest cas, el que fem és el següent:
 - Creem una funció request(url) que definim amb async.
 - Cridem a fetch emprant await per a esperar i resoldre la promesa.
 - Comprovem si tot ha anat bé fent ús de response.ok.
 - Cridem a response.text() fent servir await i retornem el resultat.

7. Exemple utilitzant async/await.

```
const request = async (url) \Rightarrow {
  const response = await fetch(url);
  if (!response.ok)
    throw new Error("WARN", response.status);
  const data = await response.text();
  return data;
}

const resultOk = await request("/robots.txt");
  const resultError = await request("/nonExistentFile.txt");
```

- Una vegada fet això, podem cridar a la nostra funció request i emmagatzemar el resultat, usant novament await.
- Al final, utilitzar .then() o async/await és una qüestió de gustos i pots utilitzar el que més t'agrade.